

Az 1869-dik évben Selmecezen tett légtüneti észleletek összevonása

H ó n a p	Á t l a g o s				Összes csapadék.
	Hőmér- sék.	Lég- nyo- más.	Pára- nyo- más.	Ned- ves- ség.	
	R ^o	Párizsivonal	o/o	P. v.	
Januáriu s	- 3.3	316.0	1.3	80.0	28.0
Februárius	+ 2.6	314.7	2.0	80.0	7.0
Márczius	+ 1.4	309.5	1.7	74.0	21.0
Április	9.1	313.7	2.7	63.4	18.9
Május	12.9	313.1	4.0	64.2	37.0
Június	12.2	313.8	3.4	60.5	23.7
Július	16.1	314.2	4.2	56.0	26.4
Augusztus	14.0	314.2	4.1	54.0	13.4
Szeptember	11.6	314.8	3.3	48.0	22.6
Október	5.5	314.5	2.7	78.0	42.0
November	+ 1.4	312.7	2.1	90.0	77.2
December	+ 0.4	313.6	1.9	85.0	55.0
Évi átlag	+ 7.0	313.7	2.8	69.4	—
Összes csapadék					370.2

Legnagyobb hideg volt januáriu s 23- és 25-dikén reggel, 12. o fok, legnagyobb meleg július 31-ikén délben 25. 6°, s így a legnagyobb hőmérséki különbség 37.6 R°.

Szélirány százalékokban az egész évben.

É	0.5
ÉK	0.4
K	1.4

DK	5.6
D	0.8
DNy	38.3
Ny	27.2
ÉNy.	36.8

Uralkodók voltak tehát a délnyugati, északnyugati és a nyugati szelek mint az előbbi években is.

Ezen év átlaghőmérséke kisebb volt a múlt événél 0.37, de nagyobb az 1865 évinél 0.78 és az 1866-ik événél 0.81 R. fokkal.

A novemberi csapadékok az egész évi csapadékoknak több mint 20, az október, november és december hónapokban leestek pedig több mint 46 %-át esszik.

K ü l ö n f é l é k

A gyümölcsfák trágyázása. Minthogy a legtöbb gyümölcsfa a kertek és földek oly részein áll melyek más növények termelésére használtatván trágyáztatnak is, — sokan azt hiszik hogy a gyümölcsfát hogy jó termő legyen trágyázni egyáltalán nem kell. Innen van, hogy a kertek és rétek füves és nem trágyázott helyein álló gyümölcsfák nagyon változó de többnyire csekély, és minőségre nézve silány termést szolgáltatnak. A tapasztalás tanítja hogy a trágyázott gyümölcsfáknál termés hiány ritkán fordul elő, s hogy a gyümölcs sokkal nagyobb és nemesebb. A különféle trágyanemek közül legjobbnak bizonyult az almák és körtvék számára a hig árnyékszék trágya, a szilva félek számára pedig a keverék korhanytrágya (Compost). A trágyázás ideje ősztől késő tavaszig tart, a fa körül a korona kiterjedéséhez mért kisebb nagyobb körárok ásatik, vagy csak ily körben egyes lyukak, melyekbe a higtrágya öntetik vagy a keveréktrágya töltetik. Nyáron, nevezetesen júliusban a hig trágya ilyen alkalmazása a gyümölcsrügyek kifejlődésére nagyon jól hat s a jövő évi termést biztosítja.

Gyümölcsös kertek gyepel vagy gyeppel nélkül. Különbéféle kísérletek tétettek annak kipuhatólására, hogy vajjon czélszerűbb-e a gyümölcsfák alatt gyepet hagyni, tehát füvet termelni, vagy pedig a talajt évenként, vagy nagyobb időközökben feltörni s más növények tenyésztésére használni. A tett kísérletek, a mint ezt minden értelmes kertész előre tudta, kétségtelenül bebizonyították, hogy ha a föld a gyümölcsfák alatt feltöretik s laza állapotban tartatik, a gyümölcsfák nagyobb, szebb és gyakoribb jó termést szolgáltatnak. A dolog egyszerű megfejtése abban áll, hogy a lazított talajba a lég és nedvesség könnyebben és mélyebben behatván, több tápanyagot old fel, és állit a gyökerek rendelkezésére; míg a gyepes talajon a tű, a tápanyag és az alkalmazott trágya egy részét maga veszi igénybe, s azon kívül a gyepes kemény talaj a lég és nedvesség behatását, s így a talaj elmállását akadályozza. A gyümölcsfák alatt tenyésztendő növényekre nézve megjegyzendő, hogy azok, melyeknek gyökerei mélyen hatnak, mint a heréké, ártalmasok; legelőnyösebb gyümölcsfák alatt kapás növényeket termesztetni.

† **Breymann Károly.** A német erdészeti irodalom és tanyügy egy kitünő egyénnel szegéngebb. Breymann a mariabrunni felső erdészeti iskolának, a birodalom határán kívül is ösméret és nagybecsült tanára í. é. február 12-én 63 éves korában rögtön meghalt. Az elhunyt tanulmányait Mariabrunnban végezte, 1831—1852-ig államszolgálatban volt s az erdőmesterségig felvitte. Ez idő alatt különösen az erdőrendezési munkákban annyira kitüntette magát, hogy a mariabrunni intézetre tanárnak meghívatott; itt a menyiségtant, mértant beclsés-és erdőrendezéstant adta elő. Az irodalmat számos nagy becsü művel gazdagította s ezekben, különösen a mennyiségtannak az erdészetre való alkalmazását törekedett érvényre juttatni. Szerénysége mellett minden oldalról nagy becsülésben részesült; mint tanár, író, erlész és természetbarát egyaránt kitünő volt. —

A tervezett országos ipar kiállítás a folyó, de még valószínűleg jövő évben sem fog megtartatni; ezt lehet ugyanis következtetni a nm. földmívelési Minister urnak egyküldöttséghez intézett kijelentéséből, mely szerint, a kiállítás eszméjéről ugyan nem mondott le, hanem arra

még most nem kedvezők a pénzviszonyok s alkalmas helyiség sincs; reményét fejezé ki továbbá az iránt, hogy ez országos vállalatra a törvényhozás is segílyt fog megszavazni. Hallomás szerint 1873-ban Bécsben világ kiállítást akarnak rendezni s így a magyar országos kiállítás 1873-ban sem jöhet létre.

A magot fedő talaj vastagságának befolyása az erdei magvak csirázására. Dr. Bauer F. kísérletei szerint többek között az erdeitenyő magvából 1 vonalnyi talaj-fedő alatt 12 napra 82 százalék kelt ki, holott a 5 vonalnyi mélyen vetettekől egy sem. A 4 vonalnyi mélyre vetett szil magvak már nem csiráztak, míg a földdel egyszerűen kevert magvak 43 százaléka csirázott. Ámbar a tanult és tapasztalt erdész előtt a különféle erdei magvaknak a talajfedő vastagsága iránti igényei ismeretesekek; mindazonáltal azok számára, kik a téren újonczok, nem lehet eléggé ajánlani az óvatosságot a magvak betakarásánál. A vetemények nem sikerülésének oka nagyon gyakran nem egyéb, mint ezen óvatosságnak hiánya.

A „Magyar Polgár“ januar 30-án kelt számában olvassuk: „Kolozsvár közönsége tegnapp tartott gyűlésében K. Papp Miklos városi képviselő indítványára elhatározta, hogy felszolitandja az országos erdész-egyletet jelen évi nagygyűlésének Kolozsvárt megtartására. Örömmel fejezzük ki e határozat felett, melynek remélhető sikeres eredménye minden bizonyjal jótékony lendületet fog adni pangó erdészeti viszonyainknak.“

A nagyvadak pusztításaért a kormány díjat szokott fizetni a polgár-vadászoknak, ha azokat a megyénél bejelentik, s a vad elejtését hitelesen constatálják. Máramaros megyében az 1869. év folytán a megyei pénztári hivatal értesítése szerint, elejtetett: vén medve 12 fiatal medve 11, összesen 53 medve; vén farkas 40, fiatal 11, összesen 51 farkas. Az egész szám tesz 104 darabot. Ezekért a megye pénztárból az illetőknek kifizettetett 744 frt. o. é.

„Máramaros“ című lap után.

Szerkeszti és kiadja: **Wagner Károly.**

Főmunkatárs: **Divald Adolf.**

Selmecz, 1870. Nyomatott Mihalik István-nál.